

vendige dertil, blive saa betydelig kortere, at der ved Realisationen af hele Planen vil kunne spares betydelige Summer. Jeg skal derfor henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder at faa Sagen undersøgt i Sommerens Løb, for at Dæmningsanlægget mulig kan blive paa det af mig anbefalede Sted.

W. Neergaard: Jeg vil gerne takke Udvalget, fordi det har taget Hensyn til det Andragende, der er betegnet med Nr. 118 i 2den Afdeling, og som gaar ud paa, at Beboerne af Øen Birkholm ønske Hjælp til et Telefonanlæg. Jeg tillader mig ogsaa at takke Udvalgets Ordfører for de velvillige Ord, hvormed han led-sagede Henvisningen deraf til Ministerens Undersøgelse. Naar jeg har bedt om Ordet nu, er det for at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa — hvad han rimeligvis ved —, at der for nogen Tid siden er blevet bevilget et Beløb til Anlæg af Telefon paa Hjortø. Dette Telefonanlæg er hidtil ikke blevet udført, fordi Beboerne paa den lille Ø, Hjortø, der er Nabø til Birkholm, ikke have set sig i Stand til at udrede det aarlige Bidrag, som Staten krævede for at gaa til Udførelsen af Anlægget. Jeg tillader mig at bede den højtærede Minister, naar han tager det Spørgsmaal under Overvejelse, som der her er Tale om, tillige at overveje, om det ikke er muligt at kombinere de to Anlæg. Afstanden mellem de to Øer er ikke stor, og den Mulighed heller ikke udelukket, at det Telefonanlæg til Birkholm, som Beboerne have andraget om, vil blive væsentlig billigere, hvis det kan anlægges i Forbindelse med Telefonanlægget til Øen Hjortø. Naar det kunde opnaas, var det en Fordel for Statskassen, og kunde tillige Spørgsmaalet om det Bidrag, der skal ydes fra Hjortøs Beboere, komme op til velvillig Overvejelse ved denne Lejlighed, kunde man maaske finde en heldig Løsning for begge Øernes Vedkommende. Med disse Ord skal jeg anbefale Andragendet til den højtærede Ministers Velvillie.

Zahle: Under Nr. 23 findes et Andragende om en Holdeplads ved Landsbyen Braaby. Jeg har tilladt mig at gøre Indstilling om dette Andragendes Henvisning, men da det ikke har modtaget nogen Tilslutning hos den højtærede Minister, og det heller ikke er lykkedes mig i Aar at skaffe det Tilslutning i Udvalget, vil jeg, uagtet jeg finder, der er gode Grunde, der

tale for at oprette denne Holdeplads, med Hensyn til hvilken jeg kan henvise til mine tidligere Udtalelser her i Tinget, da jeg ikke ønsker, at der i Aar foretages nogen Afstemning angaaende dette Andragende, tillade mig at tage Indstillingen tilbage.

Formanden: Indstillingen under Nr. 8 paa Udvalgets Liste over 1ste Afdeling er tagen tilbage. Ønsker nogen at optage den, ellers er den bortfalden? (Ophold). Den er bortfalden.

Ministeren for offentlige Arbejder (Jensen-Sønderup): Jeg skal gøre nogle Bemærkninger om det ret store Antal Henvisninger, der saavel af Finansudvalget som af enkelte Medlemmer indenfor eller udenfor Udvalget ere foreslaaede. Den første Henvisning, der angaar Andragendet Nr. 37, kan jeg modtage. Det drejer sig om en Mand, der kun har været ansat ved Banerne i 8 Aar og derfor ikke er pensionsberettiget. Men da Finansudvalget og Tinget ere enige om, at man bør være human overfor den paagældende, har jeg selvfølgelig intet imod, at der ydes ham en mindre Understøttelse.

Andragende Nr. 40 i samme Afdeling gaar ud paa, at der bør ydes en Tillægs-erstatning til en i sin Tid tilskadekommet Mand. Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at denne i sin Tid ved Arbejderforsikringsraadet var bleven ansat til 30 pCt. i Invaliditetsgrad, men at en anden ved samme Lejlighed tilskadekommet Arbejder var bleven ansat til 35 pCt. i Invaliditetsgrad og yderligere havde faaet Tillæg siden. Disse Fakta ere rigtige, og jeg forstaar i og for sig godt, at den paagældende tilskadekommet kan føle sig noget brøstholden ved, at han ikke har faaet mere, men Ministeriet har ikke kunnet give mere, da Arbejderforsikringsraadet efter paa ny at have haft den paagældende til Undersøgelse har erklæret ikke at kunne finde noget, der begrundede højere Ansættelse af Invaliditeten end de 30 pCt., som i sin Tid var fastslaaede. Paa den anden Side, hvis det høje Ting finder, at man skal se bort fra det mere formelle, om jeg saa maa sige, i Sagen og henholde sig til, hvad der efter almindelig Lægmandsopfattelse, saaledes som Sogneraadet har givet det Udtryk, taler til Gunst for en større Understøttelse, skal jeg ikke have noget imod at tage mod den foreslaaede Henvisning og sørge for, at den paagældende faar et lille Tillæg til den i sin Tid ydede Erstatning.